

[Holstein.]

Venstre kan sætte ud, er det ikke saa underligt, at Landbruget er vel rejst.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Ogsaa det ærede Medlem Hr. Pinstrup omtalte det konservative Folkepartis Landsraadmøde. Den traditionelle Omtale af dette Møde har jo været den, at „Social-Demokraten“ fortalte, at det var Agrarerne, der havde sejret, medens Venstrepressen fortalte, at det var Industrifløjten, der havde sejret; saa havde man jo alting i Orden til sin Agitation. Men nu kommer det ærede Medlem Hr. Pinstrup og fortæller, at det er Agrarfløjten, der har sejret. Thi, siger det ærede Medlem, hvor var Omtalen af det konservative Folkepartis Forslag om aktiv Erhvervsstøtte, hvor var overhovedet Omtalen af hele den Politik, det konservative Folkeparti ogsaa var gaaet ind for? Nu ved jeg ikke, hvor godt det ærede Medlem Hr. Pinstrup kan læse konservative Resolutioner, men jeg formoder, det ikke er alt for godt. Thi naar det i det konservative Folkepartis Resolution fra Landsraadmødet siges, at „Landsraadet billiger den af Rigsdagsgruppen i Beretningsaaet førte Politik“, ligger deri ogsaa, at Landsraadet billiger, at det konservative Folkeparti har fremsat sit Forslag om aktiv Erhvervsstøtte. Og naar det i Landsraadmødets Resolution hedder, at „Landsraadet tilsiger Rigsdagsgruppen sin ubetingede Støtte til en Politik, hvis Maal i denne Rigsdagssamling er bl. a. Fremme af Landets Erhvervsliv ad de af Partiet anviste Veje“, ja, saa ligger deri selvsagt ogsaa for hver den, der kan læse indenad, at Landsraadmødet tilsiger Rigsdagsgruppen sin Støtte paa det Grundlag, nemlig det Forslag, vi har fremsat. Derfor tror jeg, at man baade fra den ene og den anden Side skulde lade være med alle disse Overvejelser i den ene og den anden Retning. Det konservative Folkeparti vil, hvad det har sagt i sin Resolution, følge nøjagtig den Linie, som Rigsdagsgruppen hidtil har fulgt.

Til Slut maa jeg maaske have Lov at stille blot et enkelt Spørgsmaal, og det er dette: Hvor er det muligt, at en af Regeeringspartiets Førstemænd, at en af Landbrugets Førstemænd her i Dag kan bruge Ordet Toldsludder om den Politik, der her er Tale om, naar man ved, at Lan-

dets Statsminister, som staar det ærede Medlem Hr. Pinstrup saa nær, har tilsagt objektiv Overvejelse af netop hele denne Sag?

Formanden: Selv om Ordet Toldsludder er anvendt, bør det ikke anvendes fremdeles.

Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup talte om at bo i et Glashus, hvorefter han fremsatte nogle Bemærkninger om en socialdemokratisk Embedsmand. Jeg vil haabe, at han, inden han fremsatte dem, har sikret sig, at de Embedsmænd, der findes i Venstre og det konservative Parti, alle har det i Orden med Hensyn til en Stedfortræder, der er godkendt af Ministeren. Foreløbig skal jeg afholde mig fra at nævne Navne; jeg tænker, det ærede Medlem selv er klar over, at det hele er i Orden.

Næst vil jeg gerne sige et Par Ord i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger om Told og om dem, der er Tilhængere deraf. Jeg ved jo, det ærede Medlem er en Modstander af Hyklery, og derfor maa den Form for Tale, han anvender, formodentlig være Udtryk for, at han, som omvendt, er særlig nidkær og ivrig. Det ærede Medlem har jo nemlig ogsaa sin Fortid med Hensyn til Importbegrænsning i den skrappeste Form, vi overhovedet kender den. Det ærede Medlem vil nødig ind paa dette Emne: Valutakommissionens Betænkning fra 1920, hvori det ærede Medlem stillede Forslag om den skrappeste Form for Beskyttelse, en Række Importforbud aarlig, som skulde forbyde indført til Danmark en Række Varer paa tilsammen 240 Mill. Kroners Toldindtægt, blandt hvilke findes saadanne Livsfornødenheder som Fodtøj, Læder, Skind, Cigarer, Kurvearbejder, Billedskærerarbejder, Spisevarer, Paraplyer, Klædningsstykker, Porcelæn, Fajance, Stentøj, Lamper, Glas, Eddike og mange andre udmærkede Ting. Alt dette skulde efter det ærede Medlem Hr. Pinstrups Forslag forbydes indført til Danmark; der er ingen Tvivl om, at det ikke vilde blive helt billigt for Befolkningen, hvis man ganske overlod Markedet for disse Sagers Vedkommende til den danske Produktion. Jeg forstaar, at det ærede Medlem er ivrig i den nye Tjeneste, som han altsaa nu saa nidkær vaager over; men han bør alligevel ikke glemme, at han bor i et Glashus, hvad denne Sag angaar.